

ERASMUS+ élménybeszámoló Heidelberg

A 2017/2018-as tanév II. félévét töltöttem kint Heidelbergben ötödéves hallgatóként. A gyakorlatom alatt nagyon sokat fejlődtem német nyelvből és úgy érzem igazán tartalmas 3.5 hónapot töltöttem el Németországban. A tanulás mellett volt lehetőségem, hogy más országokból érkező ERASMUS hallgatókat is megismerjek és kicsit körülnézzek Németországban.

A szervezést korán elkezdtem már az ösztöndíj elnyerése után egyből, tehát még 2016 tavaszán. Ez szerintem egy jó döntés volt, mert így nem kellett kapkodni és volt idő mindent nyugodtan elintézni és átbeszélni, aminek köszönhetően a legtöbb felmerülő nehézség megoldható volt. Összességében 3 tárgyat teljesítettem Németországban, azonban mivel kint egy blokkban leadott óraszám megegyezik az itthon két félév alatt leadott mennyiséggel ezért Neurológiából és Pszichiátriából is két félév anyagát teljesítettem. Ezen túl a szemészet tárgyamát is Németországban hallgattam.

A tantárgyakkal kapcsolatos ügyintézés alapvetően problémamentesen zajlott, bár nem a legegyszerűbb megtalálni a jó megoldásokat, de nem lehetetlen, ebben az itthoni klinikák és a Dékáni Hivatal is nagy segítségemre volt. A Heidelbergi egyetem szerencsére jó előre elérhetővé teszi a következő tanév beosztását, így az alapján már akár egy évre előre is lehet tervezni ahogyan én is tettem és így még a kint választott tárgyat is egyszerűen fel tudtam venni, hiszen kevesen jelentkeztek szerintem ilyen korán.

A három tárgyról csak pár szóban szeretnék írni. A neurológia főleg elméleti oktatásból zajlott naponta 4-6 óra előadást tartottak és ezen kívül voltak interaktívabb szemináriumok, illetve heti másfél óra gyakorlat. A neurológiai betegvizsgálatot és az alapvető kórképeket nagyon jól megtanították. Pszichiátriából már gyakorlatiasabb volt a képzés, ott főleg az jelentette a nehézséget, hogy sokat kellett páciensekkel beszélgetnünk és ez egy ilyen tárgyból, amin a beszélgetésen ekkora hangsúly van nyilván nyelvi nehézséget okozott. De szintén nagyon szisztematikus és használható eszközöket kaptunk ahhoz, hogy hogyan érdemes egy pszichiátriai explorációt folytatni. A szemészet tárgyból is jelentős számú előadás volt, ezen kívül pedig szemináriumokat tartottak, illetve lehetőség volt részt venni az osztályos munkában is gyakorlat formájában. Azonban utóbbi állítólag nem olyan jól szervezett és mivel csak fakultatív tevékenység ezért ezen nem vettem részt helyette a tananyagot az előadások és a szemináriumok alapján igyekeztem elsajátítani. Jellemző a német oktatásra, hogy sokszor lényegretörőbb mint amit a magyar rendszerben megszoktunk és a gyakorlati skilleket mindig az előírások szerint kérik számon, azonban ezeket jól meg is tanítják. Az előadásokon való részvétel egyik tárgyból se volt kötelező, de ERASMUS-os hallgatóként kár kihagyni őket, hiszen ezek alatt lehet megszokni azt ahogyan a nyelvet használják és főleg az itt elhangzott tananyag képezi a vizsgák alapját.

A legnagyobb nehézséget nem a tanulmányokkal kapcsolatos ügyintézés jelentette, hanem a lakhatási helyzet megoldása. Jelentkeztem kollégiumba, viszont annak ellenére, hogy márciusban kezdtem az egyetemet kint kollégiumi szobát csak áprilistól kaptam, akkor viszont csak azzal a feltétellel, hogy a kollégiumi szerződést az ottani szemeszter végéig (október) alá kell írnom, annak ellenére, hogy az én tanulmányaim már júniusban véget értek. Ezen kívül rengeteg adminisztrációs díjat felszámítanak, amellyel előre nehéz kalkulálni. (Ezek közül az egyik leginkább megdöbbentő az úgynevezett Rundfunkbeitrag amit minden német háztartásnak fizetnie kell (kollégistaként ugyanannyit kell fizetnem mintha teljes családként laktam egy nagy házban) és ebből tartják fent a közszolgálati médiumokat. Ennek összege nem mellbevágó, de azért kellemetlen ezt csak a kintléti közepén megtudni.) Sajnos a lakhatással kapcsolatban túlságosan merevek és csak a saját érdekeiket veszik figyelembe nem igyekeznek segíteni. Ettől függetlenül végül megoldódott a helyzet, ugyanis találtak

egy bérlőt, aki hajlandó volt az én szobámat júliustól átvenni és fizetni a bérleti díjat, de ez csak június közepén derült ki.

Össességében tehát egy nagyon tartalmas lehetőség, ahol a tanulás mellett van lehetőség arra is, hogy a szabadidőt hasznosan és aktívan töltsse az ember (a németeknél sokkal több tanítási szünet van, mint nálunk, húsvétkor például két hét). Leszámítva a kinti adminisztráció merevségét és az ezáltal okozott megdöbbenéseket abszolút pozitív élményeket szereztem és az itthoni tanulmányaimba a kinti tárgyakat gond nélkül tudtam beilleszteni. Németországot ebből a szempontból mindenkinek tudom ajánlani és talán az ő képzési rendszerük hasonlít leginkább a magyar rendszerhez, csak érdekes megtapasztalni, hogy ők ezt németes precizitással hogyan valósítják meg.